

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W
LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ**

*До 100-ліття Одеського національного
політехнічного університету*

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»**

25-27 червня 2018 року, м. Одеса

Київ - 2018

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Окремо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилися осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державознавства і права Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України

Прилуцька А.Є. – канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моїсеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент кафедри правознавства ОНПУ.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри публічного управління та регіоналістики Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Актуальні питання державно-правового розвитку України: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 100-літтю Одеського національного політехнічного університету (25-27 червня 2018 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2018. – 160 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Впровадження нових педагогічних технологій в системі вищої освіти України.....	6
Нестеренко С.А. Підвищення рівня правосвідомості та правової культури у студентів ЗВО.....	10
СЕКЦІЯ 1 «СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»	
Бабіна В.О. Реалізація прав і свобод людини в сучасній Україні: окремі проблеми правового регулювання.....	13
Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Правова культура як складова загальної культури військовослужбовців.....	16
Киртока М.П. Перспективи зміни організаційного механізму управління концесійною діяльністю в Україні.....	18
Марущак В.П. Право і стратегічне планування економіки.....	21
Марущак О.І. Порівняльна характеристика податків і права.....	25
Молчанов В.В. Правове регулювання страхування інтелектуальної власності: міжнародний досвід.....	29
Озернюк Г.В. Державні органи як суб'єкти регулювання страхових правовідносин.....	30
Ровинський Ю.О. Посилення фінансового контролю як наслідок загальносвітових тенденцій розкриття банківської таємниці.....	31
СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»	
Бачинська К.В. Правове забезпечення реалізації реформи децентралізації.....	37
Забарна Е.М. Формування регіональних студій як комплексної категорії територіального розвитку.....	39
Новак Г.Д. Реалізація державної регіональної політики України в аспекті транскордонного співробітництва.....	42
Панченко Г.О. Реформа сучасної системи державного управління України: реалії та перспективи.....	45
СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»	
Гришкорін М.Г. Фізична підготовка туриста.....	48
Зазимко Н.С., Банокіна Л.А. Самостоятельные занятия оздоровительным бегом.....	51
Кривдіна І.Б. Система гуманітарної допомоги ЄС для громадян України.....	53

Латишева В.В. Міжнародний досвід соціально-правового захисту працівників Національної поліції України.....	56
Мамонтова Э.В., Пелевин Е.Ю. Социальный вектор украинских реформ: некоторые итоги и перспективы.....	59
Петелкакі В.В., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Нейробіка: гімнастика для розуму.....	63
Петелкакі В.Ф., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Вплив дихальних вправ на здоров'я студентів спеціального медичного відділення.....	66
Шевченко В. П., Шевченко М. Г. До питання формування здорового способу життя молоді.....	69
СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ»	
Кутузова Н.Г. Малый бизнес: вчера, сегодня, завтра.....	71
Овчаренко Т. Д. Особливості інноваційної педагогічної діяльності при викладанні суспільних дисциплін.....	74
Оганісян М.С. Соціокультурні цінності як чинник формування етики публічного службовця.....	79
Романова О.К., Курова Г.І. Вивчення української мови іноземними студентами в закладах вищої освіти України.....	82
Роша Л.Г. Системна оцінка організації патологоанатомічної служби України.....	83
Шевченко Г.О., Шевченко М.Г. Міждисциплінарні зв'язки між теоретичним і виробничим навчанням.....	86
Яковлєв І.В. Конгрес української інтелігенції та процеси трансформації в українському суспільстві.....	89
Янюк С.В. Сучасні реалії територіальної оборони України.....	91
СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ»	
Білоусов О.С. Громадсько-політичні практики як форма накопичення активістських ресурсів.....	93
Піча Володимир Політична культура суспільства.....	96
Шановська О.А., Філоненко К.М. Методи впливу на виборців під час проведення виборчої кампанії в Україні.....	102
Шишименко И.Н. Политическая экспертиза в политико-управленческом процессе.....	105
СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»	
Букач В.М. Право і культура.....	108

Воробйова Г.В. Французський кінематограф початку ХХ століття та його вплив на європейський та український кінематограф.....	110
Гегечкорі О.В., Молчанов А.А. Роль політичної соціалізації в становленні особистості	113
Моїсеєва Т.М. Законодавчо-нормативне визначення умов утримання «клієнтів» гамівних (виправних) будинків (на матеріалах Повного зібрання Законів Російської імперії).....	114
Непіпенко Л.П., Гегечкорі О.В. Сутність, стан і перспективи капеланської служби у Національній гвардії України.....	117
Соловйов К.В., Какурін Д.О. (Науковий керівник - Овчаренко Т.Д.) Духовні цінності українського козацтва.....	119
Федорова А.І. Діяльність Івана Цепова щодо зміцнення старообрядництва в Одесі (початок ХХ ст.).....	123
Чернов Т.О. Особистісна зрілість в системі соціальних трансформацій.....	126
Чістякова І.М. Глобалізація духовного та бездуховного у сучасному світі.....	129

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Василенко О. П., Колесов Є. І. Функціонування документної комунікації у закладах вищої освіти України.....	132
Гибински Л. Гендерний фактор в рекламних технологіях.....	135
Kazimir Alexandr. Impacts of information systems.....	136
Кубко В.П. Феномен реклами як сучасного засобу комунікації в інформаційному просторі.....	140
Панькевич О.О. Комунікативна компетентність як інструмент успіху майбутнього журналіста.....	143
Татакі О.О., Білошкурська К. Особливості створення електронного видання для спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».....	146
Татакі Д.Д., Татакі О.О. Дистанційні освітні технології в організації навчального процесу в ОНПУ.....	150
Chernov Timorhey. Managing information systems.....	152
Шевченко Б.Г. Державна інформаційна політика в Україні та суспільство.....	154
Шевченко О.В. Інформаційна складова діяльності державних органів місцевої влади України.....	156

Латишева В. В.

к. держ. упр., старший викладач, кафедра правознавства,
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

На сучасному етапі модернізації роботи Національної поліції України одним із найважливіших її аспектів виступає соціальний захист її працівників, який покликаний не лише подолати корупцію та підняти престиж служби в поліції, а й компенсувати ризики та стимулювати ефективність виконання службових завдань.

Особливої актуальності проблема соціально-правового захисту працівників Національної поліції України набуває в умовах постійного зростання соціальної напруги та агресії в суспільстві, збройного конфлікту та часткової окупації території, трансформації колишньої моделі правоохоронної діяльності в сервісну службу.

Чинне законодавство України в частині соціально-правового захисту працівників поліції розроблено з урахуванням вимог ряду міжнародних нормативно-правових актів, зокрема, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (1950 р.), Європейської Конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах (1959 р.), Конвенції Міжнародної організації праці «Про професійну реабілітацію та зайнятість інвалідів» від 20.06.1983 № 159., Кодексу поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку від 17 грудня 1979 р., Резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи № 690 «Про Декларацію про поліцію» (1979 р.), Рекомендації Комітету Міністрів державам-учасницям Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики» (2001 р.) тощо.

Правові засади соціально-правового захисту працівників Національної поліції України встановлюють Конституція України, Закон України «Про Національну поліцію» [1] та ряд спеціальних законодавчих актів, які регулюють питання пенсійного, медичного, фінансового, житлового та ін. забезпечення працівників поліції.

Зокрема, на особливу увагу заслуговує нова схема грошового забезпечення військовослужбовців, яка введена в дію Постановою Кабінету Міністрів «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» від 30.08.2017 р. № 704 [2], Постанови Кабінету Міністрів «Про грошове забезпечення поліцейських, відряджених до державних органів, установ та організацій» [3]; «Про грошове забезпечення поліцейських Національної поліції» [4] та ін.

Не менш важливим аспектом правового регулювання соціально-правового захисту працівників поліції є питання пенсійного забезпечення, яке визначено Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» [5].

Одним з найбільш проблемних аспектів, щодо соціально-правового захисту працівників поліції є забезпечення житлом. Так, в першу чергу потребує оновлення нормативно-правова база, оскільки основні положення забезпечення житлом працівників поліції регулюється Житловим кодексом України, прийнятим у 1983 році [6], що значно звужує можливість його застосування в сучасних реаліях.

При вдосконаленні нормативно-правового регулювання питання забезпечення житлом працівників поліції, доцільно адаптувати до вітчизняних реалій кращий зарубіжний досвід, наприклад, досвід Польщі, де поліцейський, перебуваючи на дійсній службі, має право на житлове приміщення в населеному пункті, де проходить служба, або в сусідньому населеному пункті. Якщо, працівник поліції, проживає в місцевості, що знаходиться віддалено від місця роботи, він має право на компенсацію, витрат витрачених на проїзд до місця роботи. Відповідне право виникає з моменту призначення його на відповідну посаду [7].

Таким чином, потребує значного удосконалення в частині забезпечення права поліцейських на житло і ст. 96 Закону України «Про Національну поліцію». Наприклад, ч. 3. ст. 96 «Житлове забезпечення поліцейських» визначає, що «поліцейським та членам їхніх сімей можуть надаватися житлові приміщення в гуртожитках та службові житлові приміщення в порядку і на умовах, визначених житловим законодавством» [1]. На нашу думку, формулювання ч. 3. ст. 96 зазначеного Закону слід змінити на: «поліцейським та членам їхніх сімей у разі потреби повинні надаватися житлові приміщення в гуртожитках та службові житлові приміщення в порядку і на умовах з моменту призначення його на відповідну посаду».

Та доповнити вищезазначену статтю частиною ч. 3.1. ст. 96 наступного змісту: «В разі відсутності вільних місць у гуртожитках та вільних службових житлових приміщень, передбачити грошову компенсацію витрат, здійснених працівником на оренду житлового приміщення, за рахунок коштів територіальної громади, на території якої він проходить службу, в розмірі не більше одного прожиткового мінімуму».

Звісно, що відповідна норма не вирішить проблему забезпечення житлом працівників Національної поліції, але вона стане суттєвою підтримкою для молодих фахівців, які лише починають службову кар'єру.

Також, вважається доцільним значно розширити повноваження територіальних підрозділів Національної поліції, щодо придбання, та

особливо залучення додаткових коштів на придбання службового житла та конкретизувати виконавців.

З метою уникнення корупційних проявів в цій сфері варто залучати до відповідної діяльності представників громадськості та волонтерів.

Разом з тим, жодна правова норма не здатна захистити працівника поліції у випадку безпосередньої небезпеки під час виконання ним службових завдань. На сьогодні досягнення паритету між захистом громадського порядку та особистою безпекою працівника поліції є одним із першочергових завдань їх соціально-правового захисту.

Це потребує зміни підходів у підготовці працівників поліції, зокрема формування відповідних знань, вмінь та психологічних настанов, щодо забезпечення особистої безпеки, запровадження європейської моделі «нуль шкоди», чітка формалізація дій у випадках небезпеки дадуть змогу підвищити рівень особистої безпеки працівників поліції.

З метою підвищення рівня соціальної захищеності працівників Національної поліції України видається доцільним привести рівень соціально-правового захисту працівників органів та підрозділів МВС України до міжнародних стандартів, особливо це стосується особового складу працівників низової ланки.

Оскільки, реформа правоохоронної системи, що відбулася в Україні в 2014-2016 роках в більшій мірі торкнулася загальнодержавного та регіонального рівня, а досягти мети реформування на місцях вдається лише частково, адже рівень фінансового забезпечення більшості територіальних громад не дозволяє фактично реалізувати зазначені чинним законодавством зобов'язання, тому доцільно розглянути питання про адресну підтримку працівників поліції в сільській місцевості, як найбільш наближеної до громадян ланки правоохоронної системи.

Література:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379
2. Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб: Постанова Кабінету Міністрів від 30.08.2017 № 704 // – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/704-2017-%D0%BF>
3. Про грошове забезпечення поліцейських, відряджених до державних органів, установ та організацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.11.2015 № 910 // Урядовий кур'єр . – 2015. – № 211.
4. Про грошове забезпечення поліцейських Національної поліції: постанова Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 № 988 // Урядовий кур'єр . – 2015. – № 225.

5. Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб: Закон України від 09.04.1992 № 2262-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. –1992. – № 29. – Ст. 399
6. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 // Вісник Верховної Ради УРСР. - 1983. - Додаток до № 28. - Ст. 573.
7. Конституція Польської Республіки від 2.04.1997 № 114-946 // 1997 р. – Ст.-243

Мамонтова Э. В.

д. полит. н., профессор, кафедра политических теорий,
Национальный университет «Одесская юридическая академия»

Пелевин Е. Ю.

к. истор. н., ассистент, кафедра политологии,
Одесский национальный политехнический университет
(Одесса, Украина)

СОЦИАЛЬНЫЙ ВЕКТОР УКРАИНСКИХ РЕФОРМ: НЕКОТОРЫЕ ИТОГИ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Любые проблемы социально-политического характера, с которыми сегодня сталкивается украинское общество, нельзя рассматривать вне контекста глобализации. Под последней понимается процесс всемирной экономической, политической и культурной интеграции и унификации. Последствиями этого процесса, который стремительно активизировался на стыке тысячелетий, становится свободное передвижение в масштабах всей планеты капитала, человеческих и производственных ресурсов, международное разделение труда, стандартизация экономических, технологических и информационных процессов, унификация правового поля, сближения культур и т.д. На наших глазах происходит процесс уничтожения границ почти во всех сферах жизнедеятельности общества. Однако, любое разрушение всегда будет встречать на своем пути определенное сопротивление, интенсивность которого соответствует силе разрушительных процессов. Именно поэтому у глобализации всегда будут как горячие сторонники, так и не менее рьяные оппоненты. Ибо, будучи объективным процессом, глобализация обостряет политическую борьбу, как в рамках отдельных государств, так и в общемировом масштабе.

Все это ставит перед мировым политическим, экономическим и интеллектуальным сообществом неотложную задачу по поиску действенных инструментов решения острейших проблем современности. Одним из них выступает концепция устойчивого развития. В ее центре - ответ на глобальные вызовы современности. Анализируя этапы развертывания глобализационных процессов, можно определить ее